

indkøb af varer er at undgå, at ordregiveren favoriserer nationale entreprenører eller leverandører.

Direktiverne indeholder derfor de kvalitative kriterier, som ordregiver må anvende ved udvælgelsen af entreprenørerne og leverandørerne.

Efter direktiverne kan de ordregivende kun anvende to kriterier ved valg af tilbud, nemlig den laveste pris eller det økonomisk mest fordelagtige tilbud.

Der henvises til art. 20a, 22, 23 og 29 i bygge- og anlægsdirektivet samt art. 17, 19, 20-24 og 25 i indkøbsdirektivet.

I nr. 4 er der givet de ansøgere eller bydende, der føler sig uretmæssigt forskelsbehandlet, mulighed for at klage.

Til nr. 5.

I art. 1a i bygge- og anlægsdirektivet er der fastsat regler om, at også tilskudsmodtagere skal følge udbudsreglerne. Reglerne går nærmere ud på, at hvis ordregiveren ikke selv gennemfører arbejdet, men yder offentlige tilskud på mere end 50 pct., skal de gældende regler om udbud overholdes, og undladelser kan derfor indbringes for nævnet. Klagen skal rejses over for ordregiveren.

Der er specielt tænkt på de situationer, hvor der er tale om arbejder, der finansieres af EF-strukturfondene. Men det kan også få betydning i Danmark. Hvis fx en kommune yder over 50 pct. direkte tilskud til et sportsanlæg eller en skole, men overlader til en privat bygherre at udbyde og opføre byggeriet, vil bestemmelsen medføre, at det pågældende arbejde skal udbydes i EF.

Til nr. 6.

I art. 2, stk. 2 i indkøbsdirektivet skal den ordregivende myndighed i forbindelse med overdragelse af en udbudsopgave til en privat tredjemand pålægge denne ikke at diskriminere. Reglen tager bl.a. sigte på, at det ikke ved udbud af tjenesteydelser må være muligt for en medlemsstat at holde dele af det offentlige indkøb uden for regelsættene.

Til stk. 2.

Det er i direktivet overladt til medlemsstaterne selv at afgøre, om klageren skal informere ordregiveren om den påståede overtrædelse senest samtidig med, at der indsendes klage til klagenævnet. Det foreslås, at der optages en sådan procesbesparende bestemmelse i loven, idet denne kan få ordregiveren til at overveje sin adfærd på ny, hvilket muligvis vil kunne medføre, at der indgives færre klager til klagenævnet.

Til § 3

I § 3 defineres kredsen af ordregivere. Disse er i direktiverne benævnt »de ordregivende myndigheder«. Ordregivere ifølge *stk. 1* er statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder og sammenslutningen af disse, der udbyder eller agter at udbyde arbejdet eller indkøbet. Endvidere omfatter reglerne »offentligretlige organer«, hvis opgave det er at imødekomme almenhedens behov. Hertil regnes fx. Danmarks Nationalbank, Danmarks Radio, Københavns Havn, de kommunale havne samt statslige aktieselskaber såsom A/S Storebæltsforbindelsen, TV 2 og Københavns Lufthavn A/S.

Ordregivere kan også være tilskudsgivere, som yder tilskud til et arbejde eller et indkøb, men som overdrager til andre at foretage udbud.

Til stk. 2.

Ordregivere, som ikke er offentlige myndigheder, kan også være omfattet af reglerne. Når direktivet om klage regler inden for forsyningsvirksomhed vedtages, vil også private vandforsynings selskaber og elforsynings selskaber, der driver virksomheden efter særlig tilladelse, være omfattet af reglerne. Endvidere er private virksomheder inden for transport omfattet. Også koncessionshavere er omfattet af reglerne, eksempelvis televirksomheder. Ligeledes omfattes koncessionskontrakter, fx. kontrakter om motorveje og broer, hvor koncessionen både omfatter opførelse, drift og opkrævning af afgifter for benyttelse.

I konsekvens heraf indeholder *stk. 2* en udvidelse af definitionen af ordregivere. Det skal bemærkes, at grunddirektivet om forsyningsvirksomhed endnu ikke er gennemført i dansk ret. Det betyder, at der endnu ikke er tilvejebragt en hjemmel i loven for, at der kan indgives klage over de ordregivere, der er nævnt i *stk. 2*.

Det foreslås, at § 3, stk. 2 først træder i kraft samtidig med vedtagelsen af den lov, der gennemfører Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation samt kontroldirektivet for dette direktiv.

Til § 4

Efter kontroldirektivet er klageadgangen tildelt »i det mindste personer, der har eller har haft en interesse i at opnå en offentlig kontrakt, og som har lidt eller vil kunne lide skade som følge af en påstået overtrædelse«. I Rådets fælles holdning til forslaget er det præciseret, at der med denne formulering tænkes på, at enhver berørt person kan indlede en klageproce-